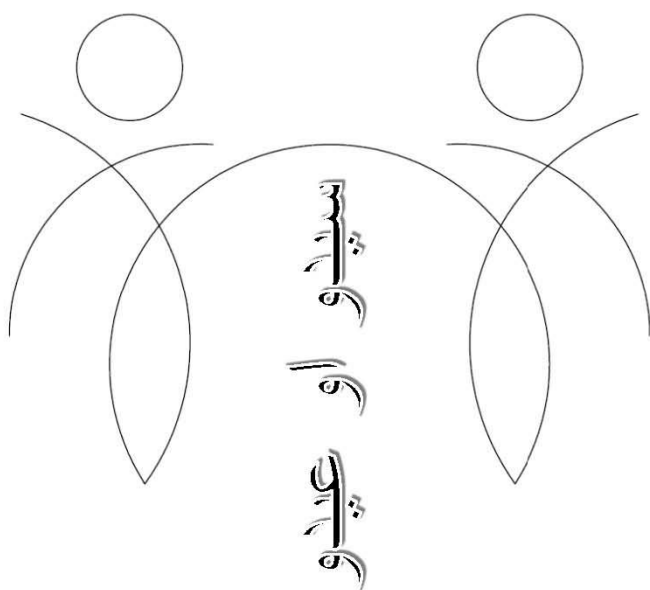




د کوشنیوالی خواړه ملګري

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
پیڅلیک: غویی ۱۴۰۴ لیسېږدی

Ketabton.com



سیدو او عیدو

لیکي پوهه:

سرلیک: سیدو او عیدو

لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله و، اتمر ،،

ابډپټور:

د پڅښتنی ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله و، اتمر ،،

خپرنډوی:

چاپشمېر: ۱۰۰

چاپ نېټه: میاشت - غویی / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بی اخځ
ښوونې ترې د گټې اخیستنې اجازه نه شته.

سیدو او عیدو

.....

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱..... پڅښتنی.
- ۲..... بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳..... لیکي پوهه:
- ۴..... لړلیک
- ۵..... ترانې (پیل، شروع، برید)
- ۷..... د یادښتونو له پاره:
- ۸..... نانډوله (ناول، کپسه یا داستان)
- ۶۵..... د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۶۸..... د کار لاندې کتابونو لېست
- ۶۹..... د امکان او وخت په صورت کې
- ۷۰..... د پڅښتنی څټ

سیدو او عیدو

.....

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاینه او بی حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چي د وجود
مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات
پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي
لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق
د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بی وسی یوه له
لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چي کیسه یې په
هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره
شریکه کړم. زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه
دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکنو کې
توپیر راوړم چي د هرې ځانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما
دېته اړ کړي چي لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر
شي.

سیدو او عیدو

.....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره به ستونزي کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په درنښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

سیدو او عیدو

.....

د یادښتونو له پاره:

..... ۱-

..... ۲-

..... ۳-

..... ۴-

..... ۵-

..... ۶-

..... ۷-

..... ۸-

..... ۹-

..... ۱۰-

سیدو او عیدو

.....

نانډوله (ناول، کپسه یا داستان)

په پخوا پېر یانی (یعنې) د اعلیحضرت محمد ظاهر شاه په پاچاهۍ کې دوی ملگری وو.

د هغوی نومونه په لاندې ډول وو:

۱- سید محمد مشهور په سیدو

۲- عید محمد مشهور په عیدو

د نوم لڼدونه د کوشنیانو له پاره په نورو ژبو او هېوادونو کې هم دود دی.

اما غوره ده چې زمونږ او نورو اسلامي هېوادونو کې نومونه په بشپړه توګه و ویل شي، ښه به وي.

ځکه زمونږ او نورو اسلامي هېوادونو کې نومونه د دین او ډېری یې د قرآنکریم نه اخیستل شوي دي، چې په لنډولو یې مانا (معنی) کې توپیر راځي.

هغوی د اوومي سیمې (ناحې) په یوې کوشنۍ سیمې کې ژوند او د کوشنیتوب خواره ملگری وو.

د یوه کور یې د پوخ سرک نه په ښي او د بل کور یې د پاخه سرک نه په کین خوا کې شتون درلود.

دواړه ډېر ساده او منځني ژوند خاوندان وو.

سیدو او عیدو

.....

د سیدو پلار د کروندگرو مشر او په سیمې کې به یې اوبو د وار وېشلو (میرآو) دنده تر سره کوه.

د عیدو پلار خټگر و.

دوی دواړه په لمړي ټولگي کې سره بلد او په یوه ورځ یې پر لوست پیل کړ.

سیدو په لیک او لوست کې تر عیدو تکره و.

څو کاله یې د کورونو سره نږدې ښونځی کې سبق و وایه.

دوی دواړه به د یوه میز تر شا او په یوې اوږدې څوکۍ کیناسته.

د هغه وخت څوکۍ او مېزونه د کونډ (کنډ) د نښترو ونو لرگیو او تختو نه جوړ شوي ول.

میز به یې هم اوږد او د اوږدې څوکۍ سره نښول شوي و.

مېز او څوکۍ د دوو کسانو له پاره جوړ شوي و.

د ښونځي الکانونه شوی کوی چې مېز او څوکۍ له ځایه پورته او یا یې له یوه ټولگي نه بل ټولگي ته یوسي.

دوی دواړه به خوا پر خوا کیناسته.

سیدو او عیدو

ډېری ښونکو به سوچ کوه چې سیدو او عیدو سره وروڼه دي، د هغوی څېرې یو بل ته ورته نه وي، مگر جگوالی او اندامونه یې یوه بل ته سره ورته و.

هغوی به په تشو گړیو کې سره کیسي کوي.

دا راز هغوی تر درېیم ټولګي پورې سره یو ځای او کورونو ته نږدې ښوونځي کې سبق و وایه.

درې کال وروسته ښوونځي د هغه ځای نه لرې کډه وکړه او د هغوي د کورونو نه دوی بس تم ځای (د موټرو دوی ایستگاه) لرې شو.

دوی بله لار نه درلوده او اړین وو چې هماغه ښوونځي ته لاړ شي.

هغوی دواړه به له کوره وختي وتل او په پاڅه سړک کې به یوه بل ته درېدل (انتظارکوه)، بیا به سره یو ځای کېدل او په ګډه سره به ښوونځي ته تلل.

هغوی به له ځانه سره لږ وچه ږوډی د ښوونځي په کڅوړه کې راوړه، د تفریح په وخت کې به تر ونو لاندې په پوله کیناستل او وچه ږوډی به یې خوره.

وروسته به د اوبو لوی لوبښي ته تلل چې اودان (آبدان) نومېده، چېرې چې څو دانې اودانونه الکانو د اوبو څښلو د پاره تر ونو لاندې ایښودل شوي وو، تر څو ترې په اوسپنیز جامونو کې اوبه و څښي.

سیدو او عیدو

هغوی د اوبو څښلو نه وروسته، بېرته خپل ټولګي ته تلل.
درې میاشتي وروسته د هغوي ټولګي ته یو بل الک هم د کنډز له
ښار نه بدل (سه پارچه راوړه) شو.
د هغه نوم عارف و.

هغه به په ټولګي، ښوونځي کې ورو، ورو لکه زرکه ګرځېده او
الکانو پرې نوم کوک (کبک، کهلک) کېښود.
نورو الکانو هم نومونه درلودل لکه:

طاهر - ټینګو

فیض - کلمبه (کولمبه)

اسد - سرخه

قیوم - دراز

داد خدا - موفره

اشرف - دهن کج

نبي - بچه حاجي

قیوم - کله کلپي

صبور - بوله

فرید - قیچ

ولی - چایجوش

سیدو او عیدو

فرهاد - چپلي

نبي - چپ

فرید - لنگ

افراز - چلی (چري)

ودود - سوخته

رحیم - هېچ

موسی - تنبل

آصف - فوتبال

بشیر - گاو

خیر محمد - خرگوش

زلگی - پطرول

یما - آتش

قدوس - شتر

موسی - سپل پای

نجیب - چونته

حارث - گیریانوک

او داسي نور.

سیدو او عیدو

ټول ټولگیوالو به سره په ښه توګه ژوند او خپل سبقونه ویل.
سیدو او عیدو به کله نا کله د یوه او بل کورونو ته تلل، البته به یې د
یوه او بل نه سبقونه (سبقونه) زده کول.
څه وختونه تېر شو او هغوی تر شیرم ټولګي پورې یوه ځای سبقونه
(سبقونه) و ویل.
هغوی دواړو شیرم ټولګي په بریالیتوب سره تر سره کړ، هغوی
اړین وو تر څو د اووم ټولګي شاملېدو له پاره د کانکور آزموینه
ورکړي.

د شیرم ټولګي نه د خلاصېدو او په اووم ټولګي کې د شاملېدو د
کانکور اساسي موخې په لاندې ډول وې:

۱. که څوک د کانکور په آزموینه کې بریالی کېږي، کولای شي
اووم او د هغه نه پورته خپلو زده کړو ته پایښت (دوام) ورکړي.

۲. که څوک د کانکور په آزموینه کې بریالی نه کېږي، کولای
شي لیک او لوست پرېږي او یا هم په نورو لنډ مهاله مسلکي
(حرفوی) ښوونځیو ته پایښت (دوام) ورکړي.

چې په پایله کې ترې خټګر، ویلېر، ترکان، رنګرېز، نرس، د
موټرو مستري، کالي ګندونکی، مسګر او داسې نور تخنیکران
ترې بشپړ (خلاص، فارغ) شي.

سیدو او عیدو

هغوی دواړو به زیار باسه تر څو په کانکور کې بریالي شي، خپل سبکونه پر مخ بوزي، چې په راتلونکي کې انجینېران شي، د خپلو کورنیو لاس نیوی او هېواد ته ګټه ورسوي.

د کانکور د آزمویني پېر(وخت) ورسېد.

ټولو د ګډون له پاره د آزمویني کارټونه تر لاسه کړل.

یوه اونۍ وروسته د کانکور د آزمویني نېټه او ځای و ټاکل شو.

د هغوی د آزمویني ځای په اوومه سیمې کې د محراب الدین ښوونځی و.

هوا سړه او د لیندۍ د میاشتې پنځه لسمه نېټه وه.

هغوی دواړه وختي له کوره و وتل.

د سړک پر غاړه سید د عیدو په انتظار ولاړ و.

عیدو هم ورسېد.

دواړه په پښو د ټاکلي ښوونځي خوا ته روان شوو.

په لاره کې عیدو، سیدو ته و ویل:

که پوښتنې سختې وي ، څه به وکړو؟

سیدو و ویل:

نه پوهیږم.

سیدو او عیدو

.....

بیا عیدو و ویل:

کېدای شي الله هم څنگ پر څنگ کښېنو او یو د بل سره د سوالونو
په ځوابونو (حلولو کې) مرسته وکړو؟

سیدو و ویل:

نه!

ګمان نه کوم.

دلته ټول زمونږ ښونکي وو.

هغوی هم چېرې مونږ مرستې (نکل، نقل) ته پرېښودو.

کیدای شي دلته نور ښونکي وي.

عیدو و ویل:

وګورو!

که امکان وي، یو بل سره به مرسته وکړو.

سیدو و ویل:

سمه ده.

بیا هغوی په منفي اړخونو بحثونه پیل کړل او ویي ویل:

که بريالی نه شو، څه به وکړو؟

مونږ پلان لرو چې انجینېران شو.

سیدو او عیدو

.....

ترکان او داسی نورې حرفې (دندې) خو بې زده کړې کسان هم مخ
ته وړي.

بیا سیدو زیاته کړه.

زما پلار به راباندې په غصه شي او ما به له کوره و باسي.

په خبرو خبرو کې هغوی ټاکلي ښوونځي ته ورسېدل.

د ښوونځي په دروازه کې ټاکلو (موظفو) کسانو د هغوی نه د آزمویني
د کارتونو پوښتنه وکړه.

هغوی خپل کار تونه و ښودل او موظفو کسانو هغوی ته د ننوتو اجازه
ورکړه.

هغوی ښوونځي انگر ته د ننه شوو.

په انگر کې یې مېزونه او څوکی و لیدي.

ډیر خپه شوو او و یې ویل:

دلته بل رنگ آزموینه ده.

بیا یوه ښونکي ته نږدې شوو او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه:

آزموینه څه وخت پیلېږي؟

هغه و ویل:

سیدو او عیدو

.....

لږ ځنډ وروسته.

بیا بنونکي زیاته کړه.

تر څو چې ټول زده کوونکي راټولېږي، تاسو کولای شئ لمر ته انتظار وکړئ.

هغوی د بنونکي خبره ومنه او لمر ته دانگر په یوې سیمې کې کښېناستل.

څه وخت تېر شو.

بنونکي او زده کوونکي راټول شوو.

په بنوونکو کې د هغوی د بنوونځي بنونکي نه په سترگو کېدل.

بیا چورک (شپېلی) وشو او الکانو ته و ویل شو چې دی هر ټولگي زده کوونکی دي په جلا، جلا لیکه کې ودرېږي (پیل شي).

په هره لیکه کې دوی، دوی زده کوونکي باید خوا په خوا ودرېږي.

الکانو ومنه.

هر څوک د خپلو ټولگیوالو سره په لیکو کې ودرېدل.

بیا عیدو او سیدو هم خوا په خوا د خپل ټولگیوالو په لیکه کې ودرېدل.

الته څو سر بنونکي هم وو.

سیدو او عیدو

هغوی به نورو ته لارښوني کوي.

بيا د کانکور د آزمويې مسول، ښونکو ته و ويل:

ژر، ژر الکانو ته لارښونه وکړئ، تر څو پر مناسبو ځايونو کښېښي.

زده کونکي د ښونکو لارښونو پر بنسټ په ټاکلو ځايونو کېناستل.

بيا د ښونکو له خوا، زده کونکو ته د کانکور د آزمويې سوالونه ورکړل شو.

او هغوی ته و ويل شو.

- ښي خوا ته کتل ۱۰ نمرې کمېږي.
- کيڼ خوا ته کتل ۱۰ نمرې کمېږي.
- څپ خوا ته کتل ۳۰ نمرې کمېږي.
- مخ کس ته اشاره او يا د هغه پام، بلې خوا ته اړول ۵۰ نمرې کمېږي.

بيا سر ښونکو و ويل:

اله ژر په ځوابونو(حلولو) پيل کړئ.

هوا سړه ده.

زده کونکو د سوالونو پر ځوابونو(حلولو) پيل کړ.

د سیدو او عیدو ځایونه هم لرې او په جلا، جلا لیکو کې و.

سیدو او عیدو

.....

هغوی نه شو کولای یو بل سره مرسته او یا هم یو بل ته نکل ورکړي.

سیدو او عیدو په لمړي کې خپل اسانه پوښتنې ځواب (حل) او بیا هغوی د ستونزې (سختې) پوښتنې حل کړي.

سیدو د سترگو لاندې خپل ملګري ته کتل چې څرنګه پوښتنې ځوابوي(حلوي).

عیدو به کلم (قلم) واخیست او د ځوابونو خوا ته به یې و څرخاوه، پر کوم ځواب به چې د کلم څوکه ودریده، د هغه ځواب نه به یې کرښه راتاوه کړه، بیا به بلې پوښتنې ته، ته.

څه وخت تېر شو.

د آزمویني لوی لارښود غږ کړ:

الکانو!

پوره لس د کیګي وخت لری، تاسو کولای شئ خپل ځوابونه بشپړ کړی او لس دکیګو نه به ورسته، ښوونکي ستاسو د آزمویني پارچې راټولي کړي.

لس دکیګي پوره شوې او ښوونکو د پارچو په راټولولو پیل کړل. پارچې ټولې شوې.

سیدو او عیدو

بیا د آزموینې لوی آمر و ویل:

ستاسو د کانکور د آزموینې پایله به بلې اونۍ کې څرگنده شي.

تاسو کولای شئ خپلو ښوونځیو ته لار او خپلې پایلې الله تر لاسه کړئ.

تاسو ټولو ته ښه چانس غواړم.

په مخه مو ښه.

اونۍ پوره شوه او ټول زده کونکي خپلو ښوونځیو ته لاړل.

الله د کانکور د آزموینې پایلې د مدیر د دفتر په شیشو زورندې شوې وې.

سیدو او عیدو دواړه سره یو ځای او خپل ښوونځي ته لاړل.

الله یې د کانکور د آزموینې پایله ولیده.

هغوي دواړه توانېدلي وو چې په آزموینې کې بریالي شي.

هغوی بیا سربښونکی ته لاړل او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه:

مونږ څه وخت کولای شو منځني ښوونځي ته لار شو؟

د مونږ له پاره د محراب الدین منځنی ښونځی مناسب دی، هیله لرو چې مونږ الله ور وپېژنئ.

سر ښونکي و ویل:

سیدو او عیدو

.....

تاسو سوچ مه کوی.

مونږ د تاسو د ښوونځي له پاره لمرني نه منځني ته لوړولو د معارف
محترم وزارت ته وړاندیز کړی دی، هغوی مونږ سره ژمنه کړي
ده تر څو دا ښوونځی د لمرني نه منځني ته لوړ کړي.

تاسو کولای شئ یوه میاشت وروسته راشئ او پوښتنه وکړئ.

میاشت تېره شوه.

سیدو او عید دواړه ښوونځي ته لارل، البته یې بیا د سر ښونکي نه
پوښتنه وکړه.

سر ښونکی و ویل:

تاسو ته زېږی لرم.

سیدو او عیدو وپوښتل:

څه زېږی؟

سر ښونکی و ویل:

ستاسو ښوونځی د لمرني نه منځني ته پورته شو.

تاسو کولای شې دلته خپل اووم او اتم ټولگی هم بشپړ کړئ.

هغوی د دې خبرې په اورېدو سره ډېر خوشحاله شوو.

د سر ښونکي نه یې خدای پاماني واخسته او خپلو کورنو خوا روان
شوو.

سیدو او عیدو

هغوی دوی کاله نور هم په هماغه ښوونځي کې زده کړې وکوي او بیا د حبیبې عالي لیسې ته ور وپېژندل شوو، تر څو الله تر دولسم ټولګي پورې زده کړې وکړي.

پسرلي شو.

هغوی دواړه د حبیبې په لیسې کې خپلې زده کړې پیل کړې.

هغوی دواړو د ریاضي مضمون سره مینه درلوده، او تل به یې زیار باسه ترڅو د ریاضي ښه کتابونه و پېري (واخلي).

هغوی به کله نا کله ښار ته تلل او د پیر پلورنځیو کې به یې د ریاضي، هندسي، مثلثاتو کتابونه لټول او پېرودل.

کوم کتابونه به یې چې په مناسبه بیه موندل هغه به یې پېرودل او کور ته به یې وړل.

بیا به یې د جمعي په ورځو یو د بل کورونو ته تلل او الله به یې د پوښتنو، ځوابونه حلول.

هغوی په ساینسي موضوعاتو کې، مخکښ وو.

هغوی نهم ټولګی په بریالیتوب سره تر سره کړ او لسم ټولګي ته پورته (لاړل).

په لسم ټولګي کې عیدو لږ د سینما سره مینه پیدا شوه.

هغه به کله ناکله سینما ته، ته.

هغه به په سینما کې هندي فلمونه لیدل.

سیدو او عیدو

ورو، ورو عیدو د سینما تگ سره عادت شو.

هغه به د کورنۍ نه په پټه، سینما ته، ته.

هغه د سینما معتاد شو.

کله به یې چې یو فلم ولید د خلاصیدو سره سم به یې دهغه فلم دویم وخت (تایم) تکت و اخیست او هغه فلم به یې بیا وکوت.

کله به یې یو فلم د درې ځلو د پاره هم کاته.

عیدو به بنونځي د خلاصېدو نه وروسته سینما ته، ته.

هغه د تېمور شاهي سینما سره بلد شوی او یوه نوی فلم به یې اته کاته.

کله کله به هم بهزاد سینما ته، ته.

هغه به سیدو هم هڅاوه، چې سینما ته لاړ شي.

مگر سیدو د عیدو خبره نه مڼه.

هغه ته به یې ویل:

ما ته پلار مې اجازه نه راکوي چې سینما ته لاړ شم.

دوي کاله نور هم تېر شو.

په هېواد کې ټلوېزیون په خپرونو پیل کړ.

د هغوی دواړو کورنیو د تور اوسپن ټلوېزیون د پېرودلو توان نه درلود.

سیدو او عیدو

هغوی به د جمعي په شپه د گاونډيو کورونو ته، تلل او البته به يې د هندي فلمونو ننداره کوه.

عیدو به په لاره او ښوونځي کې د هندي فلمونو کيسې کوي.
څه وخت تېر شو.

د پخواني شوروي اتحاد پوځونه د هغه وخت ديموکراتيک رژيم (کمونيستي پلوي حکومت) په مرسته راغلل (پرغل وکړ) دا وخت د ژمي سړې شپې وې.

سیدو په کابل کې نه و.

هغه د خپل پلار سره د ننگرهار ولايت ته تللی و.

په کابل ښار کې د شپې مظاهري د کمونيستي رژيم پلو او د شوروي اتحاد د نظاميانو پر خلاف پيل شوې وې.

سیدو په دې اړه نه پوهېده چې په کابل او هېواد کې څه خبرې دي.

هغه پوره شل ورځې الله پاتې شو.

بيا بېرته کابل ته راغی.

هغه په پلچرخي سيمې کې د لمري ځل له پاره بهرني عسکر او ټانکونه وليدل.

هغه هک پک شو.

سیدو او عیدو

هغه یوه گړۍ وروسته کورته ورسېد او د بهرني عسکرو د راتګ په هکله یې د کورنۍ غړو نه پوښتنې کوي.

کورنۍ او خلکو به هغه ته د پاڅونکو، د الله اکبر ویلو په لارو، کوڅو، بامونو او سرکونو کې او د پیر د حکومت پزې، بمبارۍ او بې گناه وژنو، کیسې کوي.

سیدو هک پک شو.

هغه د ځانه سره و ویل:

دا څه حال دی؟

څو ورځې چې نه وم، څومره مهمې پېښې شوې دي.

ښه ده چې زه په کابل کې نه وم.

د پژو غبرونه، د الوتکوو بمبارۍ او د بې گناه خلکو وژنه ما ته د زغم وړ نه وه.

یوه اونۍ بله تېره او ښوونځي پیل شو.

عیدو او سیدو سره بیا یو ځای، ښوونځي ته په تګ پیل کړ.

عیدو به هم سیدو ته د کابل د ښار د مهمو پېښو کیسې کوي.

مياشت د ښوونځي د پیل نه تېره شوه، هرې خوا پاڅونونه (مظاهري، ارتالونه) په ښوونځیو کې پیل شوي.

سیدو او عیدو ته به د هغوی کورنۍ مشوره ورکوه، تر څو په ارتلو کې ونډه وا نهخلي او خپل ناپېلتوب و ساتي.

سیدو او عیدو

.....

هغوی دواړو به د ارتالود گډون نه ډډه(جلاوالی) کوه.

یوه ورځ د لوړو ټولگیو زده کونکو په ارتال لاس پورې کړ.

هغوی د نورو زده کونکو نه وغوښتل تر څو په ارتالو کې ونډه واخلي.

په دې وخت کې د لوړو ټولگو زده کونکي، د نورو ټولگیو دروازو ته لاړل او هغوی ته یې په ارتال کې د گډون بلنه ورکړه.

بیا ټول کډونکونکي له ټولگیو نه د باندې، لمړی په دالانو بیا وروسته د ښوونځي انگر ته کوز، غوښتل یې چې پوخ سړک ته و وځی او د نورو نږدې ښوونځیو دروازو ته لاړ او هغوی هم له ځانه سره یوځای (مل) کړي.

الکانو په انگر کې داسې شعارونه (تکبیر) ویل:

الله اکبر!

الله اکبر!

الله اکبر!

مرگ پر شوروي اتحاد او د هغه پر گوداگیو.

مرگ په تېري.

مرگ پر گوداگی او کمونیستي دولت او داسې نور....

سیدو او عیدو

.....

په دې وخت کې د پولیسو ځواکونه راورسېدل او ښوونځی یې کلابند کړ.

بیا خاص پولیس او د امنیت کسان ښوونځي ته د نویو روسي صلاح گانو سره د ننه شوو.

هغوی پر تنکي زده کونکو د توپک د کونداغونو گذارونو پیل کړ.

او الکانو ته یې و ویل:

اله ژر بېرته خپلو ټولگيو ته لاړ شئ.

هر څه مو چې په زړه کې دي د خپل ښوونځي د آمرینو، سیاسي کارپوهانو او د پولیسو مشرانو سره په ناستو (جلسو) کې حل کړئ.

ستونزې مه جوړوئ.

عامه ودانیو، موټرو او د خلکو ملکیتونو ته زیان مه رسوئ.

که دا کار مو وکړ، تاسو ته به سخته سزا او په پایله کې به د ښوونځي نه و شړل شئ.

سیدو او عیدو هم په ارتال کې گډون درلود.

وروسته تر دې چې د امنیتي کسانو په سپیکرو کې غږ کړ د انگر نه ښوونځي ودانۍ ته د ننه او بیا وروسته خپلو ټولگيو ته لاړل.

هغوي د ښوونځي کړکيو ته نږدې او د ارتال کونکو په ننداره شو.

ارتال کونکو د پولیسو خبره و نه منه او په چیغو به یې شعارونه ته دوام ورکاوه، تر څو نور امنیتي کسان راورسېدل او ټول ارتال کونکي یې کلا بند، بیا یې د هغوی په نیولو لاس پورې کړل.

سیدو او عیدو

.....

هغوی به مشران او لویان نیول او موټرو کې به یې د ننه کول.
واړه او کوشنیان به یې هم نیول او بېرته به یې ټولگیو ته لېږل.
یوه گړی وروسته د هغوی عملیات پای ته ورسېدل، بسونه ډک او د
بنوونځي نه امنیتي ادارو ته و لېږدول شوو.
سیدو او عیدو دا ټوله ننداره په خپلو سترگو وکړه.
په ټولگي کې یې زده کونکي ډېر لږ وو، بنونکي هم ټولگیو ته د
زده کونکو له ډاره نه د ننه کېدل.
د رخصتۍ پیر ورسېد.
الکانو خپلو کورونو ته، تگ پیل کړ.
سیدو او عیدو هم د ټولگي نه د باندې او مخ په کورونو یې حرکت
و کړ.
هغوی د بنوونځي نه د باندې او د بنونځي په شمال لوري پوځ سرک
باندې روان شوو.
په لار او پولنډ سفارت نږدې شوو، په دې وخت کې چا د سفارت د
دروازې پر ساتونکو د تومانچې (تفنگچې) ډزې وکړې.
یوه کس یې و واژه.
کس له سیمې و تښتېد.
په دې وخت کې نور ساتونکي د سفارت له انگره و وتل.
د ټولو لارویو په درولو یې پیل کړ.

سیدو او عیدو

.....

څو دکیکي وروسته نور امنیتي کسان د نږدې حوزې (سیمې) نه راورسېدل او لارویو پر پلټنې (تلاشې) یې پېل کړ.

د هر لاروی نه به یې د پېژندو اسنادو پوښتنه کوه.

هر چا چې اسناد درلودل، هغه به یې د پلټنې (تلاشې) نه وروسته خوشې کوه.

چا چې اسناد نه درلودل، هغه به یې الټه کېناوه.

سیدو او عیدو ته هم نوبت ورسېد.

امنیتي کسانو د هغوی نه د اسنادو پوښتنه وکړه.

هغوی ورته د ښوونځي کارتونه وړاندې کړل.

امنیتي کسانو د هغوی کارتونه په زیر سره و کتل او وروسته له تلاشی نه یې، خوشي کړل.

په دې ورځ هغوی دواړه، کورونو ته بې وخته ورسېدل.

کورکي سیدو ته د کورنۍ غړي په غوصه شوو او ویې پوښتل:

ولي نن بې وخته راغلي؟

هغه ورته د تېر شوي اړتال او د پولنډ سفارت ته نږدې د ډزو کیسه وکړه.

بیا پلار یې و پوښتل:

عیدو چېرته و؟

سیدو او عیدو

سیدو و ویل:

هغه هم زما سره و.

بیا یې وپوښتل:

تاسو ته خو به یې کوم زیان نه وي رسولی؟

هغه و ویل:

نه!

خدای فضل وکړ.

بیا پلار یې زیاته کړه.

ډېر احتیاط به کوی، د ارتال په منځ کې کېدای شي امنیتي کسان وي او یا هم د مجاهدينو سلاح لرونکي وي.

که هغوی د ارتال له منځ نه پر امنیتي کسانو ډزې وکړي، په دې وخت کې به ټولو ته زیان ورسېږي.

ډېری کسان به ټپي او یا شهیدان شي.

تاسو زیار او کوښښ وکړئ تر څو ځانونه لرې وساتئ.

سیدو و ویل:

سمه ده پلاره.

هغوی به په ډېر احتیاط سره بنوونځي ته تلل او راتلل.

په لاره کې به یې چا سره د سیاست په اړه خبرې هم نه کوي.

سیدو او عیدو

څه وخت تېر شو.

هغوی دولسم ټولگي ته ورسېدل.

بیا د دولسم نه سر ته رسولو نه وروسته د دوهم کانکور آزمويښي ته چمتو شوو.

دواړو به غوښتل چې اینجینېران شي.

هغوی د آزمويښي کارټونه تر لاسه کړل او د ژمي په ورځو کې یې

آزمويښه د کابل پوهنتون په ساینس پوهنځي کې، چېرې چې هغوی ته د آزمويښي ځای ټاکل شوی و، تر سره کړه.

دوې میاشتي وروسته د آزمويښي پایلې د کابل پوهنتون کې په ټاکلې ځای و زړول شوې.

سیدو پولې تخنیک انستیتیوت چه اوس د کابل پولې تخنیک پوهنتون په نامه یادېږي او عیدو د کابل تربیوي مخابراتو انستیتیوت ته په لوړو شمېرو (نمره) بریالي شو.

دوې اونۍ تېرې شوې.

او هغوی خپلو تعلیمي ځایونو ته لاړل او الته یې نوم لیکنه وکړه.

د عیدو انستیتیوت په ختیځ او د سیدو انستیتیوت په لويديځ کې و.

هغوی په خپلو لوست پیل کړ.

سیدو او عیدو سره جلا شوو.

سیدو او عیدو

هغوی به په نورو ورځو کې خپلو انستیتیوتونو ته تلل او د جمعي پر ماسپینين به د یوه او بل کورونو ته، تلل.

کله به د سهار له خوا په کتاب پلورنځیو او د زاړه مالونو د خرڅلاو هټیو ته تلل او الله به یې د مسلکي کتابونو لټون کوه.

کوم کتاب به یې چي خوښ شو، هغه به یې پېروده او د کورونو د کتابونو په الماریو کې به یې کېښوده.

کله به یې یو بل ته کتابونه د لوست له پار هم ورکول.

هغوی دواړو د کابل د ټولگټو کتابتون کارتونه هم لاس ته راوړي وو او د اړتیا په وخت کې به الله تلل او کتابونه به یې لوستل.

کله کله به یې کتابونه د یوې میاشتي له پاره د لوستو په نیت کور ته وړل او د لوستلو نه وروسته به یې بېرته کتابتون ته سپارل.

ځینې وختونه به کابل منډوی ته تلل او الله به ټولکي (به ټول باندي) کاغذونه اخستل او له هغو کاغذونو به یې د ریاضي، هندسي او مثلثاتو د سوالونو ځوابونه موندل (حلول). شپږ میاشتي تېرې شوې.

هغوی لمړی سمسټر په بریالیتوب سره پای ته ورساوه او دویم سمسټر ته پورته (اوچت) شوو.

سیدو په آزمويڼي کې لوړې نمرې تر لاسه کړې.

د کابل پولې تخنیک انستیتیوت د لایحې سره سم سیدو یې د لوړو زده کړو له پاره بهر ته ورو پېژاند (هغه ته یې بورسیه ورکړه).

سیدو ډېر خوشحاله شو او د خوشحالي نه په جامو کې نه ځاېد.

سیدو او عیدو

.....

هغه په خوشحالی سره کورته راغی او دا خبره یې د خپلې مور او د کورنۍ نورو غړو سره ګډه (شریکه) کړه.

د کورنۍ غړي یې هم ډېر خوشحاله شو.

دا ځکه له یوې خوا ځوانان به د دولت له خوا په جبري توګه عسکري ته نیول کېدل او بیا به هغوی به یې د جګړې لیکو ته لېږل چې د مجاهدینو سره جګړه وکړي.

کومه جګړه چې زمونږ په هېواد تېل شوي وه.

ګټې به یې نورو تر لاسه کوي او زمونږ ځوانان به په کې د دواړو خواوو نه شهیدان کېدل او اډیرې به مو ترې ډکوي.

مور یې وویل:

دا خو ښه زېږی دی.

ښه به وي چې دا خبره ستا د پلاره سره هم شریکه کړم.

سیدو وویل:

سمه ده.

ورځ تېره او مازیګر شو.

د سیدو پلار له کاره راغی.

د چای د څښلو نه وروسته مور یې د هغه پلارته دسیدو د بورسي خبره وکړه.

د سیدو پلار ډېر خوشحاله شو.

سیدو او عیدو

بیا په سوچ کې ډوب شو او له ځانه سره یې و ویل:

که سیدو د لوړو زده کړو له پاره بهر ته لاړ شي، دا به له یوې خوا
بڼه خبره وی.

هغه به د عسکري او ورور وژني له جنجاله خلاص او له بلې خوا
به ښې زده کړې وکړي.

هغه به خپل ځان او هېواد ته ښه خدمت هم وکوي.

که چېرې هغه د لوړو زده کړو له پاره د هېواد نه بهر لاړ شي، په
سیمې کې به ډنډوره شي چې سیدو بهر او کفري هېواد ته تللی دی.
په دې حال کې به مونږ، د ځمکې له حاصله پاتې شو او ټول حاصل
به مجاهدين ځانو ته واخلي.

هغوی به پر مونږ جرمي هم کېږدي.

هغه په سوچ کې ډوب شو.

د سیدو مور پوښتنه وکړه:

څنگه په سوچ کې ډوب شوي؟

هغه د خپل د زړه خبره هغې ته و کړه.

هغه هم په سوچ کې شوه.

بیا یې هغه ته و ویل:

ته خو د اسلامي گوند کسانو سره ښې اړیکې هم لرې.

ته د هغو نه په دې هکله مرسته واخله.

سیدو او عیدو

هغه و ویل:

دا هم ښه خبره ده.

بیا هغه سیدو راوغوښت.

هغه ته یې و ویل:

ته په دې هکله، چا ته څه مه وایه.

زه به دا خبره د خپلو دوستانو سره شریکه کړم، بیا به تا ته د پایلې په اړوند و وایم.

څه موده وروسته سیدو بیا خپل پلار ته یادونه وکړه او ویې ویل:

د انستیتیوت کمیټه ما ته وایي چې خپل اسناد وړاندې کړم، تر څو هغوی د پاسپورت او ویزې اسناد پروسې مخ ته یوسي.

د سیدو پلار و ویل:

ما ته دوی ور ځي نور هم وخت راکړه.

زه به درته احوال درکړم.

سیدو و ویل:

سمه ده پلاره.

دوی ورځې تېرې شوې.

د سیدو د پلار ملګري هغه ته و ویل:

دا په دې مانا ده چې پسه، لېوه ته په یوې دښتې کې و وایي:

سیدو او عیدو

زه ستا د پلار نه پوروړی وم.

اوس کولای شي خپل د پلارپور له ما نه واخلي.

بڼه به دا وي چې:

دا خبره پټه و ساتئ، کله چې کومه ستونزه منځ ته راغله بيا ما ته و وايه، زه به ورته بڼه لار و مومم.

د سیدو پلار خوشحاله شو او د خپل ملگري نه يې مننه وکړه.

هغه مازیگر کور ته راغی.

خوشحاله ښکارېده.

ښځې يې و ويل:

څنگه نن خوشحاله ښکاري؟

هغه و ويل:

لږ څه روښنايي پيدا شوه.

هغې و پوښتل:

په کومه اړه کې؟

هغه و ويل:

د سیدو په اړه.

هغه هم خوشحاله شوه.

څه ځنډ وروسته سیدو د عیدو له کوره راغی.

سیدو او عیدو

هغه و لید چې مور او پلار یې په خبرو بوخت دي.
خه یې و نه ویل او بېرته انگر ته لاړ.
الته د گلانو په اوبو کولو بوخت شو.
لږ ځنډ وروسته پلار یې له کوتې نه را و وت او هغه ته یې غږ کړ.
سیدو پلار ته نږدې او هغه ته یې سلام و اچاوه.
هغه دسیدو سلام ته وعلیکم و ویل:
بیا یې زیاته کړه.
ته د خپلې د بورسي په هکله د خپلې مور نه دې پوښتنه وکړه.
ما هغې ته خپلې فیصلي و یلي دي.
سیدو کوتې ته د ننه شو.
مور ته یې سلام و اچاوه.
هغې سلام ته وعلیکم و ویل.
بیا مور یې ورته و ویل:
زه او ستا پلار په دې هکله کومه ستونزه نه لرو.
بڼه به وي چې دا خبره پټه وساتو.
هغه و پوښتل:
کولای شم چې دا خبره د عیدو سره شریکه کړم؟

سیدو او عیدو

.....

هغې و ویل:

هو!

کولای شې!

هغه هم لکه ستا د ورور په شان دی.

خو!

هغه ته به وایې چې دا راز پټ وساتي.

هغه و منه.

سبا مازیگر د عیدو کور ته لاړ او هغه ته یې د خپل د پلار او مور
راضې کېدلو په هکله و ویل.

بیا یې زیاته کړه.

مور او پلار مې و ویل:

عیدو د بورسې په هکله خبر کړه.

خو!

هغه ته و وایه تر څو هیچا ته به په دې هکله څه نه وایې.

عیدو و ویل:

سمه ده.

زه به هیچا ته په دې هکله څه و نه وایم.

پر ما باور وکړه.

سیدو او عیدو

سیدو و ویل:

پوهیږم وروړه.

بیا سیدو و ویل:

څو ورځې وروسته زه بازار ته ځم او د سفر له پاره څه شیان اخلم.

عیدو و ویل:

زه هم در سره ځم.

زه به د شیانو په اخستلو او جگړو کې مرسته وکړم.

سیدو و ویل:

سمه ده.

دوی ورځې تېرې شوې.

عیدو د سیدو کور ته راغی.

سیدو او عیدو په خپلو کې پلانونه جوړ او هوډ یې وکړ تر څو د جمعې په ورځ ښار ته لاړ او په منډه یې کې خپل د سفر اړین شیان وپېږي.

عیدو د چای د څښلو نه وروسته د سیدو سره خدای پامانی وکړه او د کوره ووت.

شپه تېره او سهار شو.

سیدو د سها د چای څښلو نه وروسته د خپلې مور نه څه پیسې واخیستي او د کوره د باندې شو.

سیدو او عیدو

لمړی د عید کور ته لار او د انگر دروازه یې وټکوه.

عیدو دروازې ته راغی او سیدو ته یې د کور د ننوتلو غوښتنه وکړه.

سیدو و ویل:

مننه کوم.

بڼه به وي چې ښار ته لار شو.

عیدو و ویل:

ته دلته لږ انتظار شه!

زه به خپله کړتۍ واغوندم او څه پیسې به له خپلې موره هم واخلم.

سیدو و پوښتل:

ته په پیسو څه کوي؟

هغه و ویل:

زه ورته اړتیا نه لرم.

خو!

کېدای شي په کار شي.

سیدو وخنډل او ویې ویل:

زما سره په کافي اندازه پیسې شته، سوچ نه کوم چې ورته اړتیا پیدا شي.

عیدو و ویل:

سیدو او عیدو

په دري ژبه کې یو متل دی چې وايي.

داشته به کار آید.

سیدو وخنډل او ویي ویل.

سمه ده.

ژر راشه!

عیدو و ویل:

سمه ده!

عیدو کور ته د ننه شو خپله کورنۍ (کرتۍ) یې واغوسته او څه پیسې یې له خپلې مورې هم واخیستې.

بیا د کوره د باندې او د سیدو سره مخ پر پاڅه سړک روان شو.

هغوی د ښاري موټرو تم ځای ته لاړل او د بس په انتظار شوو.

څه موده تېره شوه.

ملي بس راوړسېد.

سیدو او عیدو بس ته پورته (وختل) شوو.

بیا عیدو سیدو ته په غوږ کې و ویل:

په جبو (جیبو) دې پام کوه.

هغه و خنډل او عیدو ته یې و ویل:

ته هم پام کوه.

سیدو او عیدو

لږ ځنډ وروسته هغوی ښار ته ورسېدل.
له ملي بس نه کوز او منډیې ته د ننه شوو.
سیدو خپل لېست له جبهه را و وېست او د شیانو په اخستنه یې پیل کړ.
عیدو به سیدو سره د نرخ په جگړو او پیسو شمېرنې کې مرسته کوه.
سیدو به شیان پېرودل او عیدو به په یوې لوی کڅوړه کې اچول.
هغوی ډېری برخه شیان و پېرل.
بیا یې لېست ته وکتل.
یوه کرتی او یوه څرمن بکس په لېست کې پاتې ول، نور ټول شیان یې اخستي ول.
بیا هغوی فروشگاه (فروشگاه بزرگ افغان) ته د ننه شوو او کرتی یې هم واخسته.
هغوی بیا د څرمن بکسونو هټی ته ننوتل او یوه ښکلی بکس یې هم خوښ کړ.
بیه، بقاله یې ډېره وکړه.
د بکس بیه دوی زره افغانۍ وې.
سیدو خپل جب ته لاس تر څو پیسې وشمېرې.
هغه پیسې وشمېرې.

سیدو او عیدو

ټولې پیسې ۹۰۰ افغانۍ پاتې وې.

بیا یې ټول جېونه ولټول.

۸۰ افغانۍ یې نورې هم پیدا او د هغو پیسو سره یې یوځای کړې.

هغه ټول جېون په ځیر سره و لټول.

خو!

څه یې پیدا نه کړل.

بیا یې هټیوال ته و ویل:

زه به در ته ۵۰۰ افغانۍ بیانیه درکړم، بیا به سبا نورې پیسې راوړم
او بکس به درنه واخلم.

اوس زما سره پیسې نه شته.

به دې وخت کې عیدو و ویل:

یوه ثانیه صبر وکړه.

ما هم له کور نه څه پیسې اخیستي دي.

هغه هم د خپل جېب نه پیسې را و وېستي.

بیا هغه یې وشمېرې.

د هغه پیسې ۱۵۰۰ افغانۍ وې.

هغه یې ټولې سیدو ته ورکړې.

سیدو د هټیوال پیسې ورکړې.

سیدو او عیدو

بیا دواړه د هټۍ په یوې برخې کې کیناستل.

ټول شیان یې په څرمن بکس کې ځای پر ځای کړل.

بیا یې د هټیوال نه مننه او خدای پاماني واخسته او له فروشگاه نه و وتل.

وخت غرمه او دواړه وړي شوي وو.

سیدو عیدو ته و ویل:

زه خو ډېر وړی شوی یم.

ته څنگه؟

عیدو و ویل:

زه هم.

سیدو ویل:

ودرېره!

د جب پیسې وشمیرم چې څومره پاتې دي؟

عیدو و ویل:

د ټکسي خو کبړي.

ته سوچ مه کوه.

سیدو پیسې وشمېرې.

۴۸۰ افغانۍ پاتې وې.

سیدو او عیدو

.....

بیا یې عیدو ته و ویل:

پیسې ډېرې دي.

لمړی به هوټل کې ږوډی و خورو او بیا به کور ته لاړ شو.

عیدو و منه.

هغوی د پاڅه سړک نه تېر شو او د فروشگاه مخ رستورانټونو ته لاړل.

پخوا وختونو کې د فروشگاه مخې ته خورا ډېر رستورانټونه ول.

او له هر یوه نه د هندي سندرو غږونه راتلل.

عیدو چې د هندي سندرو شوقي و، د سیدو خبره یې ومنه.

دواړه یوه رستورانټ ته د ننه شوو.

عیدو د لاس منځلو نه وروسته سیدو ته و ویل:

راځه د هغه تلویزیون ته مخامخ کېږو.

سیدو و منه.

هغوی بکس هم ځانته نږدې کېښود.

بیا یې د قابلې پلو فرمایینټ ورکړ.

لږ ځنډ وروسته پلو د سالنډ، قورمې سره ورسېد او دواړه په خوړلو پیل کړ.

عیدو به یوه مړۍ اخسته بیا به یې تلویزیون ته کتې.

سیدو او عیدو

هغوی ډوډی وخوره.

سیدو پیسې ورکړې او د رستورانټ نه دباندې شوو.

بیا یې تکسي ته لاس ورکړ.

عیدو د تکسي له چلونکوي سره خبرې وکړې.

هغه د سیدو د کور پته ورکړه.

چلونکي و ویل:

تر نوموړي ځای پورې په ۸۰ افغانۍ.

عیدو و ویل:

مونږ هر وخت په ۶۰ افغانۍ ځو.

چلونکي و ویل:

نن د جمعي ورځ ده او له هغې خوا بېرته، نش راحم.

بیا عیدو و ویل:

خیر!

نه ستا خبره او نه زما خبره.

۷۰ افغانۍ در کوو.

چلونکي ومنه.

بیا عیدو غږ کړ.

سیدو او عیدو

د موټر ډاله خلاصه کړه چې بکس په کې کېږدو.
چلونکي ډاله خلاصه او عیدو بکس په ډاله کې کېښود.
بیا ډاله یې وټړه او دواړه په موټر کې کیناستل.
چلونکي په لاره کې سیاسي کیسې پیل کړې.
عیدو و ویل:
مونږ زده کونکي یو.
په سیاست نه پوهیږو، ښه به وي چې په دې اړه خبرې و نه کړو.
چلونکي و منه او څه یې و نه ویل.
ځنډ وروسته هغوی د سیدو کور ته ورسېدل.
د سیدو کشر ورور په لوبو بوخت وو.
سیدو او عیدو له ټکسي کوز (کښته) بیا یې بکس هم کښته کړ.
د سیدو کشر ورور بکس واخست او کور ته یې د ننه کړ.
سیدو د چلونکي پیسې ورکړې او هغه بېرته مخ په ښار روان شو.
سیدو او عیدو هم کور ته د ننه شوو.
الته یې څه دمه وکړه او چای یې هم وڅښه.
لږ ځنډ وروسته هغوی دواړو ټول کالي د لیکل شوي لېست سره
پرتله کړل ترڅو، څه پاتې نه وي.
هغوی ټول شیان اخستي ول.

سیدو او عیدو

څه پاتې نه ول.

بیا عیدو د سیدو نه پوښتنه وکړه:

څه وخت په خیر حرکت دی؟

سیدو و ویل:

تر اوسه څرگنده نه ده.

زه تا ته یوه ورځ د مخه خبر درکوم.

سیدو به هره ورځ پولي تخنیک انستیتیوت ته، ته او البته به یې د ټاکلي مسول نه د تگ وخت پوښتنه کوه.

یوه اونۍ تېره شوه.

سیدو بیا د پوښتنې له پاره ټاکلي کس دفتر ته لاړ.

کس ور ته و ویل:

تا ټول خپل معاینات بشپړ کړی دي؟

سیدو و ویل:

هو!

بیا یې و پوښتل:

کالي دي هم چمتو دي؟

هغه و ویل:

هو!

سیدو او عیدو

.....

بیا یی و ویل:

د دوشنبې په ورځ سهار په اوو بجو د کالیو سره هوایی ډگر ته لاړ
شه.

ستا او د نورو زده کونکو الوتنه تر سره کېږي.

سیدو وپوښتل:

کولای شم له تاسو نه خپل پاسپورت واخلم؟

هغه و ویل:

نه!

ستاسو پاسپورتونه او ویزی د هوایی ډگر په ترمینل کې یوه ګری
مخکې له الوتنې نه درکول کېږي.

بیا هغه و ویل:

که چېرې مونږ هوایی ډگر ته لاړ شو او پولیس پوښتنه وکړي چې
ته چېرته ځي؟

زه ورته څه و وایم؟

هغه و ویل:

کومه ستونځه نه شته.

د هوایی ډگر په لمړۍ دروازه کې ستاسو لېستونه شته.

پولیس به ستاسو نه ستا نوم، د پلار نوم د الوتنې نېټه پوښتنه وکړي.

سیدو او عیدو

ته به ورته ځواب ورکړي.

همدا راز زموږ د پوهنتون یوه کس به هم، الله وي.

که چېرې کومه ستونزه وي، هغه به موږ ته تېلفون وکړي.

موږ به په څو ثانيو کې ستونزې حل کړو.

سیدو خوشحاله شو او د هغه نه یې مننه وکړه.

بیا یې د هغه نه خدای پاماني واخسته او د انسټیټیوت نه د باندې شو.

لمړی په برېښنايي بسونو کې و خوت او د ښار مرکز (ده افغانانو) سیمې کې له بس نه ښکته شو.

لږ خوا لاړ او خپلې سیمې په ملي بس کې کیناست او کور ته لاړ.

هغه خوشحاله ښکارېده.

شپې یې خپلې الوتنې د نېټې وخت څرگند کړ.

کورني یې له یوې خوا خوشحاله او له بلې خوا چې له هېواد او کورنۍ نه لرې کېږي، خواشیني شوو.

شپه تېره او سبا شو.

سبا مازیگر د عیدو کور ته لاړ او هغه ته یې د الوتنې د نېټې په هکله معلومات ورکړ.

عیدو هم د یوې خوا خوشحاله او د بلې خوا خپه شو.

هغه و ویل:

سیدو او عیدو

زه هم ستا سره تر هوایي ډگرپورې خم.

سیدو مننه وکړه او د چای د څښلو نه وروسته د عیدو له کوره ووت
او خپل کور ته روان شو.

ټاکلی وخت ورسېد.

عیدو سهار وختی د سیدو کورته لاړ او البته دواړو د سهار چای یو
خای و څښه.

بیا سیدو و یل:

زه به د کورنۍ سره خدای پاماني وکړم، بیا به له کوره و وخو.

عیدو و ویل:

سمه ده.

سیدو د انگر برنډې ته لاړ.

الله ټوله کورنۍ یې د هغه د خدای پاماني له پاره ولاړ وو.

هغه د کورنۍ ټولو غړو سره خدای پاماني وکړه او بېرته د میلمه
کوټې ته راغی چې د انگر په بلي خوا او لوی دروازي سره جوخت
و.

عیدو بکس واخیست او له انگر نه د باندې شو.

د سیدو مور هغه پسې اوبه وشیندې.

هغوی لمړی پاڅه سرک بیا هوایي ډگر ته لاړل.

سیدو او عیدو

.....

د ډگر په لمړۍ دروازه کې پولیسو له هغوی نه پوښتنې وکړې او و ویی ویل:

کولای شو ستاسو پاسپورټونه او ویزی و گورو.

سیدو و ویل:

زمونږ پاسپورټونه د زده کړیالانو د مسول کس سره دي اومونږ ته یې د الوتنې نه یوه گړۍ د مخه راکوي.

یوه پولیس و ویل:

تاسو دواړه زده کړیالان یاست؟

سیدو و ویل:

هو!

مونږ دواړه زده کړیالان یوو، خو زه الوتنه لرم او زما ملگری زما سره، تر ترمینله ځي.

پولیس و پوښتل:

نوم دې څه دی؟

هغه و ویل:

سید محمد.

پولیس د هغه نوم په لېست کې وموند او بیا یې د هغه د پلار نوم پوښتنه وکړه.

هغه ورته سم ځواب ورکړ.

سیدو او عیدو

.....

بیا پولیس و ویل:

سمه ده!

تاسو کولای شی، مخ ته لار شی.

هغوی وړاندې تلل او پولیسو به د هغوی نه د اسنادو پوښتنې کوي.

تر څو هغوی ترمینل ته ورسېدل.

دواړه ترمینل ته د ننه شو.

الته پولیس سیدو ته و ویل:

بکس دې دلته پر میز کېږده تر څو مسول کس یې ولټوي.

هغه بکس پر میز کېښود او مسول کس پر لتون پیل کړ.

بیا کس و ویل:

کومه ستونزه نشته.

کولای شي خپل بکس د آریانا افغان هوايي شرکت کتنځای ته وړاندې
تر څو هغوی یې ټاکلي الوتکې ته د ننه کړي.

هغه خپل بکس ټاکلي ځای ته یووړ او مسول کس ته یې وروسپاره.

بیا د ترمینل لارښود و ویل:

ته کولای شي د خپل ملګري نه خدای پاماني واخلي.

هغه د عیدو نه خدای پاماني واخسته او د ترمینل سالون ته د ننه شو.

سیدو او عیدو

عیدو ته هم لارښونه وشوه چې د الوتکې تر الوتنې پورې کولای شي د ترمینل تراس (برنډی) ته وخېژي او البته د الوتنې ننداره وکړي.

څو شېبې وروسته مسافرو ته لارښونه وشوه چې له سالون نه و وځي او ټاکلي بس ته وخېژي تر څو الوتکې ته، لاړ شي.

سیدو له سالون نه و وت او پاس یې وکتل.

عیدو برنډی کتارې ته نږدې ولاړ و او له سترگو یې اوبنکې بهېدې.

د سیدو په سترگو کې هم اوبنکې و څرخېدې او د عیدو خوا ته یې لاسونه وښورول.

ټول مسافر بسونو ته د ننه شو.

سیدو هم بس ته د ننه او تر څو یې سترگو لید درلود د عیدو خوا یې لاس ښوراهه.

عیدو هم خپل لاس ښوراهه.

موټر د الوتکې خوا ته ورسېد.

د الوتکې سټیورډیسو مسافرو ته د ختو اشاره وکړه.

سیدو هم په خپل وار زیني ته پورته شو او مخکې د الوتکې د ننوتو نه د ترمینل د برنډی خوا یې وکتل.

کسان ولاړ ښکارېدل، مگر نه پېژندل کېدل چې څوک دي.

سیدو خپل مخ راواړاوه او الوتکې ته د ننه شو.

سیدو او عیدو

بیا ستیوردیسی هغه ته و ویل:

دېخوا راشه!

کڅوره (بیک) دې پاس کېرده.

هغه خپل بیک پاس کېښود او ستیوردیسی هغه ته و ویل:

پر دې څوکی کېښه!

هغه پر څوکی کېښاست.

نور مسافر هم پر ټاکلو ځایونو کېښاستل.

ټول مسافر پوره شوو.

ستیوردیسی د الوتکې دروازه وتړه.

بیا د الوتکې زینه لرې شوه.

څو ثاني وروسته الوتکه چالانه او ورو، ورو د الوتنې لیکي
(رنوي) خوا ته روانه شوه.

په دې وخت کې ستیوردیسی مسافرو ته د ملاوستني د تړو لارښونه
وکړه او ټولو ته یې و ویل تر څو خپل ملا وستني وتړي.

بیا یې نورې لارښوني وکړې.

الوتکه دالوتنې لیکې ته ورسېده او لږ ځنډ وروسته ته یې په ځغاستو
پیل او له ځمکې اوچته شوه.

الوتکې دوي دورې د کابل په ښار و وهي.

سیدو او عیدو

بیا آسمان ته اوچته شوه.

سیدو ۷ گړې وروسته خپل ټاکل شوي ښار ته ورسېد.

هغه په درسونو پیل کړ.

سیدو به په کال کې یوه ځل د دوبي په رخصتۍ کې کابل راته.

هر کله به چې کابل ته رسېده پر سبا به یې د عیدو کور ته، ته.

عیدو به هغه سره د سیدو کور ته راته.

سیدو به هغه ته عطرونه او نور شیان ډالۍ کول.

عیدو هم هغه خپل کور ته مېلمه کوه.

بیا به یې هغه د ځینو ماشومانو د لوبو فرماښت هم ورکاوه.

سیدو به هغه ته کوچنۍ الوتکه، ریل گاډي او نور شیان راوړل.

کله به یې د هغه نه دا پوښتنه هم کوه:

عیدو!

ته نه په خپله ماشومان لرې او نه په کورنۍ کې.

ته د لوبو په سامانوخه کوي؟

هغه به وبل:

خدای مهربانه دی.

هر څه به وشي.

سیدو او عیدو

خو!

داسې فرمایینتي شیان به له کومه شي.

هغه به زیاتوه.

یوه وخت په کار راځي.

درې کاله تېر شو.

عیدو له تربیوي مرکز نه د اېنجینېر د مرستیال په توګه، فارغ شو.

د کار موندنې هڅه یې وکړه.

جبري عسکري، هغه ته د کار کولو وخت ور نه کړ.

هغه مجبوره شو چې په یوې عسکري قطعي کې ځان څېره او جبري عسکري خدمت تر سره کړي.

هغه د عسکري په دندې بوخت شو او درې کاله یې عسکري وکړه.

سیدو هم شپږ کاله وروسته له پوهنتون نه فارغ او هېواد ته ستون شو.

هغه هم کوبښ وکړ تر څو دنده تر لاسه کړي.

هغه هم و نه توانېد چې دنده تر لاسه کړي.

هغه هم د عیدو په څېر عسکري ته لاړه.

هغه د ۶ میاشتو عسکري په دویمو کلونو کې تر سره کړه.

سیدو او عیدو

وروسته له څو کالونو دواړه بريالي شو تر څو په خپلو برخو کې دندې تر لاسه کړي.

یوه کال وروسته له دندو څخه په هېواد کې بدلون راغی، شوروي پلوه حکومت لړنگ او مجاهدينو واک تر لاسه کړ.

لمړۍ دوی مياشتې د حضرت صبغت الله مجددي وار و.

بيا وروسته د استاد برهان الدين رباني د څلورو مياشتو له پاره په پاکستان کې وار د مخه ټاکل شوی و.

څلور مياشتې تېرې شوې، او وار د گلبدین حکمت یار ورسېد.

په دې وخت کې سیدو واده وکړ او عیدو یې هم سر خوان (د واده د مراسمو د مصرف او ډوډۍ) مشري کوه.

د سیدو واده په خیر تېر شو.

استاد برهان الدين رباني له واک نه لرې نه شو، یوه شورايي جوړه کړه او خپل حکومت ته یې دوام ورکړ.

په دې وخت کې کورنۍ جگړې پیل شوې.

سیدو او عیدو د خپلو کورنو نه د تایمېني سیمې ته کوم چې د جمعیت اسلامي په واک کې وې، کډه شوو.

د سیدو د دندې دفتر هم خیرخانی مېنې ته کډه شو او سیدو البته خپلې دندې ته پایښت (دوام) ورکړ.

د عیدو دفتر داسلامي گوند تر ولکې پاتې او عیدو خپله دنده له لاسه ورکړه.

سیدو او عیدو

عیدو څه موده وروسته یوه لاسي څلور ټایره گاډی واخست او پر هغه به یې د بې ځایه شویوکسانو مالونه، له یوه ځای نه بل ځای ته لېږدول.

سیدو او عیدو به دیوه بل کورته تگ او راتگ کوه.

دوه کاله تېر شو.

په دې وخت کې د جگړو په لیکه کې څه بدلون راغی او د هغوی سیمې د جمعیت گوند کوم چې د دولت لارښونه یې په لاس کې وه، پرېوتې.

عیدو بېرته خپلې سیمې ته کډه وکړه.

سیدو په هغې سیمې کې پاتې شو او کله به یې له یوه کور نه بل کور ته کډه کوه.

سیدو به په کرایي کورونو کې اوسېده.

عیدو به هم کله ناکله د سیدو لیدو ته، ته.

څو کاله نور هم تېر شو.

طالبانو په لمړۍ ځل په هېواد کې له کندهار نه سر راپورته کړ.

ورو، ورو یې سیمې تر لاسه کوي.

هېواد لويديځې، سويلي او ختيځې سيمې يې و نيوي.

بيا د کابل ښار دروازو ته ورسېدل.

څه وخت يې د کابل تر دروازو تېر بيا کابل ښار ته، د ننه شول.

سیدو او عیدو

په دې وخت کې سیدو د هوایي ډگر ته نږدې ژوند کوه.
مازیگر د بتخاک خوا نه د ډزو غبرونه راتل او یوه څرخي الوتکه
هم لیدل کېده چې له هوا نه یې راکټونه غورځول.
څه روښانه نه و، څوک نه پوهېدل چې څه خبره ده.
مانښام شو.
هوا تیاره شوه.
د ډزو غبر، نه اورېدل کېده، خو د موټرو غبرونه مخ په ډېرېدو شو.
شپه تېره او سهار شو.
خلکو د لمانځه نه وروسته د خپلو راډیوگانو سره هر چپرې ډله، ډله
درېدل او د تالبانو د بري کیسې به یې کوي.
سیدو هم د خپل کور مخې ته ودرېد.
دولتي عسکر نه په سترگو کېده.
د بي بي سي راډیو نطاقانو ویل:
کابل ښار اوس د تالبانو په لاس کې دی او هغوي هېواد د شمال خوا
ته په مخه ځي.
خلک ټول هک پک شوي وو.
سیدو هم کور ته د ننه او وروسته د سهار د چای د څښلو نه د باندې
شو.
د څو گاوندیانو سره د هوایي ډگر سرک خوا ته لاړ.

سیدو او عیدو

څو شېبې وروسته سړک ته ورسېد.

په سړک کې د تالبانو پیک اپ (ډاډسني) موټرو گزومي کوي.

په موټرو کې تالبان لیدل کېده چې پر سرونو یې تورې لنگې وې.

هغوی ټولو ږېرې درلودې او چا ته یې څه نه ویل.

سیدو د نورو ګاونډیانو سره په ننداره بوخت و.

په دې وخت کې یو کس له ښار خوا نه راغی او د سیدو د ګاونډیو سره یې ستړي مښي وکوه او هغه ته یې وویل:

تالبانو د هېواد پخوانی جمهور ریس ډاکټر نجیب الله او د هغه ورور یې وژلي او د آریانا په څلور لاري کې یې زیږولي دي.

د سیدو ګاونډي و ویل:

راځئ!

لاړ شو او خپل په سترګو یې وګورو.

دا ناشونی کار دی.

هغه د ملګرو ملتونو په دفتر کې و.

سیدو ومنه.

هغوی مخ په څلور لاري په پښو و خوځېدل.

څه ځنډ وروسته هغوی څلور لاري ته نږدې شو.

څلور لاري خوا ګڼه ګڼه وه.

سیدو او عیدو

څه نه په سترگو کېدل.

هغوی نور هم وړاندې لاړل.

دوې کسان زورند بښکارېدل.

هغوی نور هم نږدې شو.

په ګڼه ګڼه کې مخ ته لاړل او ويې لیدل چې په رښتیا هغوي زورند شوي او کالي يې په وینو رنگ دي.

د یوه په پوزه کې يې د هغه د وخت پیسې لوله کړې او د ننه کړې وې.

دا حال هېچا ته د منلو وړ نه و.

خو کار شوی و.

په سبا يې عیدو د سیدو پوښتنې ته لاړ.

هغوی د غرمې ډوډۍ په ګډه و خوره او د چای د څښلو نه وروسته عیدو بېرته خپل کور ته لاړ.

عیدو د سیدو نه وغوښتل تر څو بېرته سیمې ته ستون شي.

سیدو وویل:

د اوس له پاره نه ځم.

حالات کړکېچن دي.

وروسته به وگورو چې څه کېږي.

سیدو او عیدو

.....

وختونه تېر شو.

سیدو خپلې دندې ته، ته.

عیدو له دندې پاتې او په یوه درملتون کې یې دنده تر لاسه کړه.

کال وروسته یې کوژده وکړه.

په کوژدې کې یې د سیدو کورنۍ ته هم بلنه ورکړه.

دوې کاله وروسته یې واده تیار شو.

هغه سیدو ته دوې ورځې د مخه خبر ورکړی و.

سیدو هم د خپلې ښځې او لور سره د هغه په واده کې ګډون وکړ.

عیدو به خپلې دندې ته، ته.

دنده یې مسلکي نه وه.

خو هغه اړین و چې ورته پایښت (دوام) ورکړي.

هغه په درملتون کې بلد شوی او داروګانو په نومونو او کارونو هم پوی شوی و.

هغه اوس هم په هماغه ځای کې پر کار بوخت دی.

عیدو دوې زامن لري، خو سیدو دوې ځامن او یوه لور لري.

هغوی اوس هم یو د بل سره ډېرې ښې اړیکې لري.

تګ او راتګ یې خورا لږ شوي دي.

مګر!

سیدو او عیدو

هغوی په مړي او ژوندي کې یو بل خبروي او حتماً په کې گډون کوي.

کله ناکله چې یو بل پسې خپه شي، په موبایل کې هم سره خبرې کوي.

عیدو دومره د موبایل شوقي نه دی.

کوم وخت چې وغواړي د سیدو سره په واتس اپ کې خبرې او یا هم کوم پیغام لیکي، بیا خپل مشر زوی نه مرسته غواړي.

عیدو په خپل پلارنۍ سیمې کې وداني، وکره.

هغه دوي پورېز ودانۍ د حوږۍ په دواړو خوايي جوړه کړه.

اوس يې خپل کشر ورو ته کوژده هم کړې ده.

خپله يې د کوڅې په خوا (شمال خوا ته) او کشر ورور يې د حوږۍ په سویلي خوا کې ژوند کوي.

سیدو بېرته خپلې پلارنۍ سیمې ته لاړ نه شو.

هغه د هوايي ډگر لورې په پیسو کور واخیست او د خپلو ماشومانو سره الله ژوند مخته وړي.

هغوی دواړه اوس هم د کوشنیوالي په شان خواره ملگري دي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصيل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهر و)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندي اقليم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

سیدو او عیدو

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مږنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک
کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

سیدو او عیدو

۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. د اسلامي معمارۍ پیل
۴۴. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۵. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
۴۷. د شپېلۍ مینه (مهینه) په کچه گری کی (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولگي کی (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کی ودانیز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کی تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینرانو(انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالی خواره ملگري (پښتو ناول)

سیدو او عیدو

.....

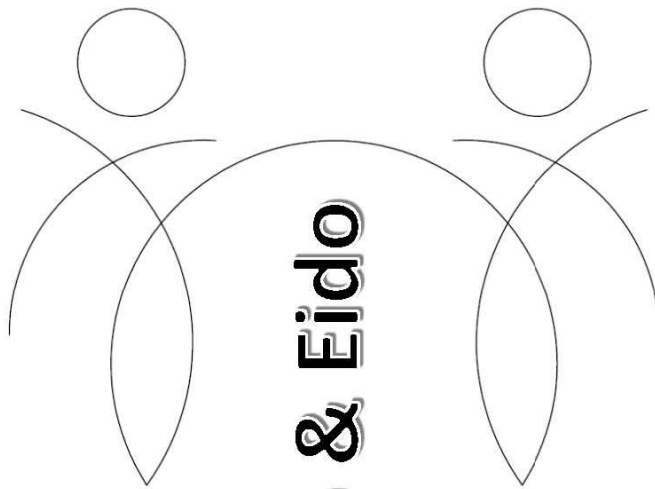
د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۲. د یوې میاشتي ناوې
۳. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۴. لیونی لېوه
۵. کوشنی سوداگره
۶. سپین کارغه
۷. سور تنور
۸. خره بیزو
۹. بندي مرغه
۱۰. توده برستن
۱۱. د ژوند پای

سیدو او عیدو

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها



Sweet Childhood Friends

Written by: PHD Architect Hashmatullah Atmar

Date: March - April /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library